

סבתא שלי נטע קיים

סבתא שלי הייתה האישה הכי טובה וטהורה בעולם. היא תמיד חיפשה איפה לתת עוד מעצמה ואיפה לעזור בין אם זה ב"עמותת המייסדים" שהיא הייתה בה המון שנים, בגרעין "צבר" כשעוד הייתי ילדה או בקיבוץ עם המבוגרים ממנה. סבתא לא הייתה אנוכית והיא עשתה את הכול בלי תמורה.

סבתא הייתה עושה את עוגות השמרים הכי טובות, את הרולדות הכי טעימות, את הבורקסים הכי טעימים ואת המרק עם הקניידלך הכי טוב כל פסח. אני לא יודעת מה נעשה עכשיו. מי יכין לנו את הכול? עוד כשהייתי קטנה, ביקשתי מסבתא שכשהיא תיפרד מאיתנו אני אקבל את המתכונים בכתב יד שלה. אף אחד לא התווכח איתי על זה. אני מפחדת שאף פעם לא יצאו לי בייגלה כמו שלה, או רולדות כמו שלה. שלה לא יהיו יותר.

סבתא שלי, שמתי את השרשרת שלך היום אחרי שלא הייתי איתה הרבה זמן. עם הטבעת שלך אני נמצאת תמיד. אני מסרבת להוריד אותה. אני הנכדה היחידה שלא זכית לראות במדים. אני זוכרת כמה היית מתרגשת כשתומר היה חוזר הביתה והיית רואה אותו עם המדים. קיוויתי שיום אחד תראי גם אותי עם המדים ותגאי. כבר לא נזכה בזה. כמה נוראית היא המחשבה שהיית ואינך עוד.

סבתא שלי, שרק דאגה לכולם ולא נתנה לאף אחד לדאוג לה. כשבסודי היינו אוכלים אצלה צהריים קבוע והיא הייתה אומרת לנו כמה זה משמח אותה. כשאת היית מחייכת העיניים שלך היו מתלכסנות. כמו שלי סבתא. כשאני מחייכת אני רואה בעצמי אותך. אני מקווה שבחיי אגיע לפחות לחצי מהנתינה והאהבה שפיזרת. את לא יודעת כמה היית משמעותית סבתא יקרה שלי. היו לך חמישה נכדים אבל עוד כל כך הרבה קראו לך סבתא. כמות האנשים שיש להם פריט סרוג שאת סרגת היא ענקית. אני מתנחמת בידיעה שאת כבר לא סובלת. את עם יפתח ותוכי שכל כך אהבת. אני מקווה שאת מסתכלת עליי ואת גאה סבתא. את הגאווה שלי. עם החיוך הכי טהור ויפה שיש. אני אוהבת אותך הכי בעולם, עוד ניפגש שוב. אוהבת ומתגעגעת יותר משמילים אי פעם יוכלו להסביר,

הנכדה הקטנה שלך, **נטע**.